

บทความวิจัย

แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ตำบลบางไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี : กรณีศึกษาล่องเรือชุมชน*

The Development of English Communication Skills for Ecotourism in Bang Bai Mai Subdistrict, Mueang District, Surat Thani Province: A Case Study of Community-Based Boat Tours

กฤษฎา พันธ์มุสิก¹

Kritsamad Punmusik²

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
เลขที่ 272 หมู่ที่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100.
Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University,
No. 272, Village No. 9, Khun Thale Subdistrict, Mueang Surat Thani District,
Surat Thani Province, 84100, Thailand.

E-mail: Kritsamad.pun@sru.ac.th

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิจัย เรื่อง “แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลบางไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี: กรณีศึกษาล่องเรือชุมชน” มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, พ.ศ. 2567

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษฎา พันธ์มุสิก, อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

² Assistant Professor Kritsamad Punmusik, Lecturer in the English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University.

จิตรพร ชูทอง³Chittraporn Chutong⁴

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
เลขที่ 272 หมู่ที่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100.
Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University,
No. 272, Village No. 9, Khun Thale Subdistrict, Mueang Surat Thani District,
Surat Thani Province, 84100, Thailand.

* Corresponding author E-mail: chittraporn.chu@sru.ac.th

วันที่รับบทความ : 2 สิงหาคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ : 21 ตุลาคม 2567

วันที่ตอบรับ : 6 กันยายน 2567

วันที่เผยแพร่ : 14 ธันวาคม 2567

³ ดร.จิตรพร ชูทอง, อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

⁴ Dr.Chittraporn Chutong, Lecturer in the English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และ (2) เสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา ล่องเรือชุมชน ผ่าน 3 กิจกรรม ได้แก่ ล่องเรืออุโมงค์ไคจาก ล่องเรือชมวิถีชีวิตลัดเลาะ คลองร้อยสาย และล่องเรือชมหิ่งห้อย กลุ่มเป้าหมายแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน 3 กิจกรรม ๆ ละ 5 คน รวมจำนวน 15 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง และ (2) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน 3 กิจกรรม ๆ ละ 3 คน รวมจำนวน 9 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประเด็นคำถามสอบถามความต้องการ และแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวในชุมชน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า (1) ความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ บทสนทนาในชีวิตประจำวัน สถานที่ท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และสินค้า (2) แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยมีแนวทางในการพัฒนา 4 ขั้นตอน ดังนี้ หนังสือรวมคำศัพท์ และหนังสือรวมประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร (เอกสาร/ออนไลน์) YouTube ออกเสียงคำศัพท์ และประโยค หนังสือรวบรวมข้อมูลการใช้เทคโนโลยีช่วยแปลภาษา และการฝึกปฏิบัติกับชาวต่างชาติ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดตั้งงบประมาณในการพัฒนา การดำเนินการสร้างป้ายหรือข้อมูลพื้นฐาน และดำเนินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ, การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์, ล่องเรือชุมชน

ABSTRACT

This research aims to (1) study the needs and approaches for developing English communication skills for ecotourism, and (2) propose strategies for enhancing English communication skills for ecotourism through a case study of community boat tours. The study focuses on three activities: boat tours through nipa palm tunnels, boat tours showcasing the way of life along the Klong Roi Sai Canal, and boat tours to view fireflies. The target groups are divided into two categories: (1) Community members involved in the three community boat tour activities, with five participants per activity (15 participants in total), selected through purposive sampling. (2) Foreign tourists participating in the three boat tour activities, with three participants per activity (9 participants in total), selected through accidental sampling. The research tools include structured interviews with questions designed to gather information on the needs and approaches for developing English communication skills for community-based tourism. Data were analyzed using content analysis.

The findings revealed that: (1) Needs for developing English communication skills for ecotourism comprised four main aspects: daily conversations, tourist attractions, amenities, and products. (2) Strategies for enhancing English communication skills for ecotourism focused on developing listening and speaking skills through a four-step process: Compiling vocabulary and conversational sentence books (in printed and online formats). Utilizing YouTube for pronunciation of vocabulary and sentences. Developing a guidebook on using technology for translation assistance. Practicing communication with foreign tourists.

The study suggests that the development of English communication skills should involve collaboration from all relevant stakeholders to allocate budgets, create signage or provide basic information, and ensure the continuous improvement of English language skills.

Keywords: English communication skills, ecotourism, Community boat cruise

1. ความนำ

การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นการท่องเที่ยวที่สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ต่อชุมชน โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวมุ่งสร้างปฏิสัมพันธ์และความผูกพันระหว่างเจ้าบ้านกับผู้มาเยือนผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมท่องเที่ยว ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงรากเหง้าของชุมชนเน้นความยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างทรัพยากรการท่องเที่ยว สังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของสมาชิกในชุมชน รวมถึงสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับสมาชิกในชุมชน และก่อให้เกิดการเรียนรู้ประสบการณ์ที่มีคุณค่ากับผู้มาเยือน การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการ การนำการประสานงาน และการควบคุม โดยทุก ๆ กระบวนการเน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมพัฒนา ร่วมลงมือปฏิบัติ ร่วมแบ่งปันผลประโยชน์ และมีส่วนร่วมประเมินผล (ณัฐพัชร มณีโรจน์, 2560) โดยมีเป้าหมาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถเข้ามามีส่วนร่วม และรับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวได้

ชุมชนบางใบไม้ ตั้งอยู่ตำบลบางใบไม้ เป็นหนึ่งในชุมชนที่อยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี บางใบไม้ คนในพื้นที่เรียกว่า “โนบาง” พื้นที่ที่มีคลองสายเล็ก ๆ กว่าร้อยสายเชื่อมโยงกันไหลออกแม่น้ำตาปี เป็นชุมชนเก่าแก่ มีวิถีชีวิตริมคลองแบบเรียบง่าย บรรยากาศรอบชุมชนมีความร่มรื่น อุดมสมบูรณ์ด้วยพรรณไม้นานาชนิดตลอดสองฝั่งคลอง มีกิจกรรมล่องเรือชมโสมงค์ต้นจากผ่านคลองร้อยสาย เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การทำน้ำส้มจาก และน้ำผึ้งจาก ซึ่งเป็นของดีขึ้นชื่อของชุมชน นอกจากนี้ ในชุมชนยังได้จัดให้มีตลาดน้ำประชารัฐ

บางใบไม้ ที่รวบรวมสินค้าท้องถิ่นของในพื้นที่และจากชุมชนใกล้เคียงมาจำหน่าย และมีการนำเรือหางยาวพานักท่องเที่ยวชมธรรมชาติ โดยมีกิจกรรม อุโมงค์ไผ่จาก ชมวิถีชีวิตลัดเลาะคลองร้อยสาย และชมหิ่งห้อย

ปัจจุบันการท่องเที่ยวในชุมชนเป็นที่นิยมทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ ดังนั้นการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญในการติดต่อประสานงานในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่ใช้ทั่วโลก ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่ทั่วโลกใช้กันมากภาษาหนึ่ง ประเทศไทยจึงมองเห็นอนาคตของคนไทยกับการใช้ภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันสำคัญมากที่สุด และเกี่ยวข้องกับนักเรียน นิสิต นักศึกษา พนักงานเจ้าหน้าที่ และคนทำงานทุกสาขา และทุกอาชีพ ที่ปัจจุบันคนไทยจำเป็นต้องมีความรู้และมีความเข้าใจทักษะด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้น ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในชุมชน ควรได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับให้มีขีดความสามารถในการสื่อสารให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570) โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566)

2. การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-Based Tourism: CBT)

การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่มีการปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย และมีความหลากหลายตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งในปัจจุบันกระแสการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีอัตราการเติบโตเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อเป็นฐานสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ระดับสากล โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนในท้องถิ่นเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนา การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-Based Tourism: CBT) เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งซึ่งได้รับความนิยมจากทั่วโลก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ชุมชนจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเอง โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้สู่คนในท้องถิ่น ยกย่องคุณค่าวิถีชีวิตของคนในชุมชนควบคู่ไปกับ

การอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม (สมศักดิ์ สามัคคีธรรม, 2564) นอกจากนี้ การท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางการท่องเที่ยวโดยสมาชิกในชุมชน จัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิ์ในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ แก่ผู้มาเยือน (พจนา สวนศรี และสมภาพ ยี่จ่อหอ, 2556) การท่องเที่ยว เป็นเครื่องมือของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวิถีชีวิตของท้องถิ่น โดยการจัดการท่องเที่ยวอย่างสมดุลส่งผลให้ประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้จากการท่องเที่ยวจะย้อนคืนมาสู่ชุมชนและท้องถิ่น (ดรชนิ เอมพันธุ์, 2550) ความสำเร็จของการจัดการท่องเที่ยวนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของชุมชน พื้นที่ เศรษฐกิจชุมชน สังคม ประชาชนในชุมชนให้มีชีวิตอยู่ดีกินดีและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ รวมถึงการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตอันดีงามของชุมชนสืบทอดรุ่นต่อรุ่น บริหารทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความยั่งยืนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน (2560) ที่กล่าวว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชน หมายถึง การท่องเที่ยวที่บริหารจัดการโดยชุมชน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา ผ่านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการทรัพยากร ภูมิปัญญาอันทรงคุณค่า สร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่คุณภาพชีวิต ความสุขของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถเข้ามามีส่วนร่วม และรับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวได้ การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้ชุมชน มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยผ่านกระบวนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาระดับ คุณภาพชีวิต และการกระจายรายได้ในท้องถิ่น (กรมการท่องเที่ยว, 2561)

3. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเภทเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนับเป็นอุตสาหกรรมสำคัญของโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศและยังคงเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของผู้ประกอบการการท่องเที่ยวอันหลากหลาย ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว (แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (05) การท่องเที่ยว พ.ศ. 2566-2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม, 2566) ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ คงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ให้มีความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ในส่วนของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้น เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของท่องเที่ยวที่เน้นรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศรวมถึงรักษาวัฒนธรรมของท้องถิ่นไว้ภายใต้ภูมิปัญญาท้องถิ่นควบคู่กับการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง องค์การการท่องเที่ยวสหประชาชาติ (World Tourism Organization : WTO) ได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ (1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) (2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) และ (3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ในส่วนของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบทมีนักวิชาการหลายท่านเสนอแนวคิดไว้ว่า การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการใช้ชีวิตของสิ่งมีชีวิต ชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างไม่เบียดเบียน (ศิริพร บุตรสนม, 2564) องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประกอบไปด้วยทั้งหมด 4 องค์ประกอบหลัก คือ ประการที่หนึ่ง คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ยังคงสภาพเดิมของสภาพแวดล้อมของชุมชนนั้นไว้ เช่น การคงอยู่ของวัฒนธรรมท้องถิ่น คงไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของชุมชน ประการที่สอง คือ นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติต้องมีพฤติกรรมสนใจในการท่องเที่ยวประเภทนี้โดยเน้นที่สถานที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติโดยตรง ชื่นชอบสนใจในประเพณีท้องถิ่น

วัฒนธรรมท้องถิ่นที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน ประการที่สาม คือ โปรแกรมการท่องเที่ยวและช่องทางการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้ประกอบการต้องเข้าถึงง่ายและมีความสนใจที่ตรงกัน ประการที่สี่ คือ การบริการ อันหมายถึง ต้องให้ข้อมูลและการบริการนักท่องเที่ยวได้เข้าถึงประสบการณ์ ความรู้ที่จะได้รับจากภูมิปัญญาชาวบ้าน และมีความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับธรรมชาติ ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวจำนวนมาก หากชุมชนสามารถดึงศักยภาพการท่องเที่ยวในชุมชนและคนในชุมชนเข้าด้วยกัน สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชน ส่งผลให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์ที่ได้ตั้งไว้ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชน การจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ยั่งยืน ดังนั้น แนวคิดของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวิถีชนบท คือ รูปแบบการท่องเที่ยวที่แสดงความรับผิดชอบต่อธรรมชาติและเคารพคุณค่าวิถีชีวิตชนบทในการเข้ามาเยี่ยมชมท้องถิ่น ในขณะที่มีการศึกษาทบทวนเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Das M., & Chatterjee B., 2015; Tugva Kiper, 2013; Poyyamoli G., 2018) ได้ทำการวิจัยและประเมินผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศต่าง ๆ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าดึงดูด เนื่องจากความหลากหลายทางวัฒนธรรมประเพณี มีการเน้นย้ำว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแพร่หลายในประเทศกำลังพัฒนามากกว่าในประเทศที่พัฒนาแล้ว และลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจในการพิจารณาผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Tiffany M. Doan., 2010)

4. ชุมชนบางใบไม้: กรณีศึกษาช่องเรือชุมชน

ตำบลบางใบไม้ ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองสุราษฎร์ธานี ประมาณ 2 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 10 ตารางกิโลเมตร มี 5 หมู่บ้าน ประชากร ประมาณ 3,000 คน สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีลำคลองหลายสายไหลผ่าน และเชื่อมต่อกับแม่น้ำตาปีทางตอนใต้ของตำบลก่อนจะไหลลงสู่ทะเลที่อ่าวบ้านดอน อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ลำคลองในตำบลบางใบไม้ (รวมทั้งตำบลใกล้เคียง) จึงมีทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม เป็นหนึ่งในชุมชนที่อยู่ในพื้นที่คลองร้อยสาย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือที่เรียกอีกอย่างว่าชุมชนในบาง เพราะมีคลองเล็กคลองน้อยนับร้อย ๆ สายเชื่อมต่อกัน แม่น้ำทุกสายจะไหลไปบรรจบกับแม่น้ำสายหลัก คือ แม่น้ำตาปี ชุมชนบางใบไม้ เป็นตำบลที่เต็มไปด้วยใบไม้สมชื่อชุมชนด้วยใบจากและพืชน้ำจำนวนมากขึ้นหนาแน่นตลอดสองฝั่งคลอง รวมถึงต้นมะพร้าวสูงใหญ่ ทั้งหมดล้วนสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านที่นี่ ไม่ว่าจะเป็นทำสวนมะพร้าว หรือทำประมงชายฝั่ง อีกทั้ง ความสมบูรณ์ของทรัพยากรที่มีอยู่หลากหลาย ทำให้ชาวชุมชนที่อาศัยอยู่ (คนในบาง) ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ วิถีชีวิตของชาวชุมชนที่นี่จึงผูกพันกับสายน้ำ และธรรมชาติอย่างไม่อาจแยกออกจากกัน จึงเป็นเสน่ห์ที่โดดเด่นสำหรับผู้มาเยือน พื้นที่ในชุมชนบางใบไม้เหมาะที่จะปลูกมะพร้าว ผลมะพร้าวของที่นี่จะมีเนื้อหนา เมื่อเอามาคั้นจะได้น้ำกะทิที่เข้มข้น รสชาติหวานมัน มีกลิ่นหอม เอาไปทำกับข้าวหรือทำขนมก็จะได้อาหารที่ “อร่อยแรง” หรืออร่อยมาก ชาวบ้านประมาณ 80% มีอาชีพทำสวนมะพร้าว สืบทอดมาแต่ครั้งบรรพบุรุษ ส่วนที่เหลือทำประมงชายฝั่ง รับจ้าง และค้าขายทั่วไป อีกทั้งสองข้างลำคลองยังหนาแน่นไปด้วยต้นจาก ใช้ประโยชน์ได้สารพัด เช่น ลูกจากนำมาทำขนม งวงจากให้น้ำตาลเหมือนมะพร้าวหรือตาล เรียกว่า “น้ำผึ้งจาก” นำมาหมักทำน้ำส้มสายชู ใบเอามาบุหลังคา ทำฝ้ายบ้าน ทำหมวก ภาชนะตักน้ำ ยอดจากเอามาตากแดดใช้ฆวนบุหรี ใบอ่อนเอามาห่อขนมจาก ฯลฯ เป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมา (สำนักพัฒนานวัตกรรมชุมชนจัดการความรู้และสื่อสาร, 2566; สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2566)

กิจกรรมที่นิยมในการท่องเที่ยวชุมชนบางใบไม้ (ในบาง) ได้แก่ วัดต่าง ๆ ตลาดน้ำ ประชาธิรัฐ คลองร้อยสาย ท่องเที่ยวชุมชน ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยกิจกรรมล่องเรือในชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมท่องเที่ยวชุมชนในบาง คลองร้อยสาย เป็นชื่อเรียกของลำน้ำเล็ก ๆ ที่แตกแขนงมาจากแม่น้ำตาปี ซึ่งมีคลองเล็กคลองน้อยนับร้อยสาย โดยจะประกอบไปด้วยพื้นที่ 6 ตำบลของอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี ได้แก่ ตำบลบางใบไม้ ตำบลบางชนะ ตำบลคลองฉนาก ตำบลบางไทร ตำบลคลองน้อย และตำบลบางโพธิ์ ซึ่งชุมชนเหล่านี้ เป็นชุมชนชนบทที่แฝงอยู่ในตัวเมือง ทำให้ผู้คนทั่วไปขนานนามผู้คนในพื้นที่ว่า “คนในบาง” (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2566)

5. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

สถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติยังให้ความนิยมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศไทย หากผู้ให้บริการในพื้นที่สามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และมีศักยภาพ สามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มากขึ้น และสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว โดยมีความเชื่อมโยงกับทักษะและความสามารถที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) โดยครอบคลุมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านศีลธรรม และทักษะภาษาต่างประเทศ รับรู้และเข้าใจความแตกต่างของบุคคลต่างภาษาและวัฒนธรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร และสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้ ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในฐานะภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันในโลก ทักษะการใช้ภาษา (Literacy) เป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับบริบทสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จากการศึกษาปัญหาที่พบมากในการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ระดับปัญหาการใช้ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในการทำงาน และความจำเป็นในการต้องการพัฒนา คือ ด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ชัยญนิษฐ์ อินทร และคณะ, 2563)

ดังนั้น การหาแนวทางในพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตำบลบางโป๊ะ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวนิยมภายในจังหวัด จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการให้บริการให้แก่ผู้ให้บริการในชุมชน และเพื่อให้ผู้ให้บริการในชุมชนได้นำความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ และเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ และรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในอนาคต

6. กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตำบลบางโป๊ะ: กรณีศึกษาท่องเที่ยวชุมชน ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวท่องเที่ยวชุมชน ได้แก่ ล่องเรืออุโมงค์ไบบาง ล่องเรือชมวิถีชีวิตลัดเลาะคลองร้อยสาย และล่องเรือชมหิ่งห้อย กลุ่มละ 5 คน รวมจำนวน 15 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

2) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชมชุมชน ได้แก่ ล่องเรืออุโมงค์ไบบาง ล่องเรือชมวิถีชีวิตลัดเลาะคลองร้อยสาย และล่องเรือชมหิ่งห้อย กลุ่มละ 3 คน รวมจำนวน 9 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบบังเอิญ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย แบ่งเป็น 2 เครื่องมือ ดังนี้

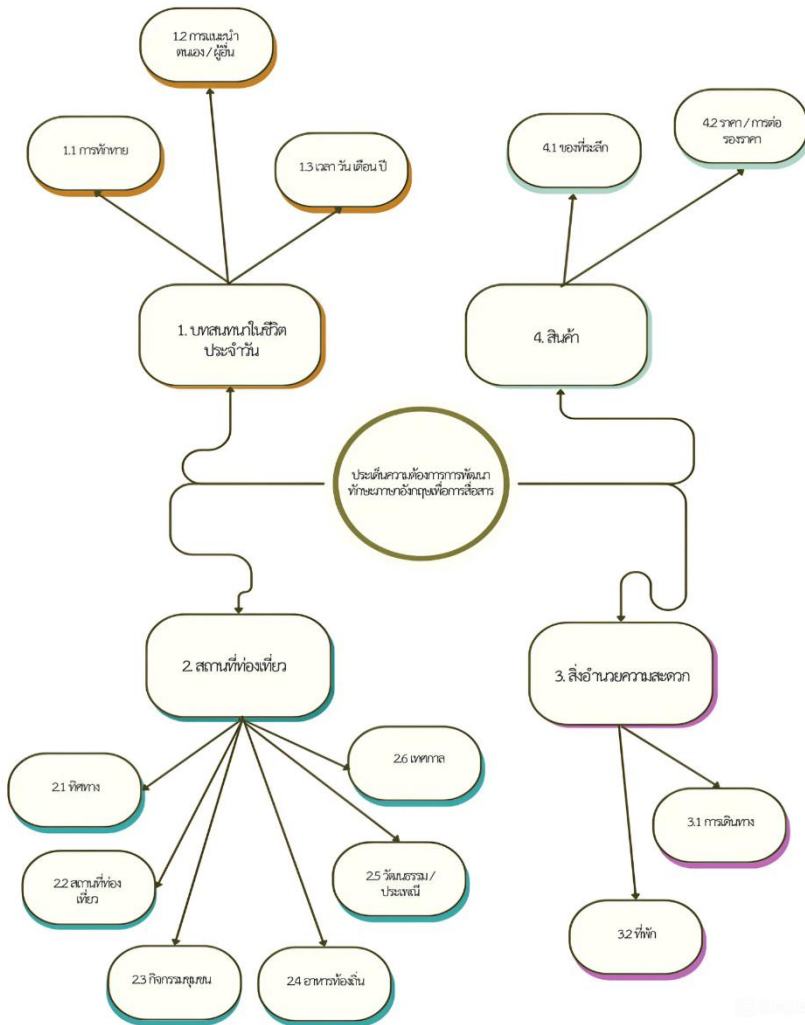
1) แบบสัมภาษณ์กลุ่มชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวล่องเรือชมชุมชน เป็นแบบมีโครงสร้าง โดยมี 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การสัมภาษณ์ความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีข้อคำถาม 6 ข้อ และตอนที่ 2 การสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ข้อคำถาม 5 ข้อ

2) แบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวยาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยมี 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การสัมภาษณ์ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน ข้อคำถาม 7 ข้อ และตอนที่ 2 การสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ข้อคำถาม 5 ข้อ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ใช้เวลาประมาณ 20-30 นาที ต่อ 1 คน เก็บข้อมูลช่วงระยะเวลาเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

7. ผลการวิเคราะห์ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ได้ดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์กลุ่มชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวล่องเรือชุมชนและนักท่องเที่ยวยาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชุมชนจากการท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน 3 กิจกรรม ได้แก่ ล่องเรืออุโมงค์ใบจาก ล่องเรือชมวิถีชีวิตลัดเลาะคลองร้อยสาย และล่องเรือชมหิ่งห้อย ผลการวิเคราะห์พบว่า ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของทั้ง 2 กลุ่ม มีความใกล้เคียงกัน คือ ต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการฟัง และการพูด เป็นลำดับแรก เนื่องจากต้องการเน้นการสื่อสารพูดคุยกัน เพื่อสร้างความเข้าใจ และต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน และการเขียนเป็นลำดับที่สอง นอกจากนี้ กลุ่มชุมชนมีความต้องการที่แตกต่างจากนักท่องเที่ยวยาวต่างชาติ ได้แก่ การเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวยาวไม่ต้องการการสื่อสารตามหลักไวยากรณ์ แต่ต้องการการสื่อสารที่เข้าใจตรงกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นเนื้อหาที่ต้องการพัฒนาจากกลุ่มชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน และนักท่องเที่ยวยาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน โดยผู้วิจัยสรุปประเด็นและนำเสนอประเด็นความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

ภาพ 1 โครงสร้างประเด็นความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ โดย ผู้วิจัย.

จากภาพประกอบที่ 1 อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลบางไผ่ อำเภอมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาล่องเรือชุมชน รายประเด็น ดังนี้

7.1 บทสนทนาในชีวิตประจำวัน พบว่า กลุ่มชุมชนมีความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับบทสนทนาในชีวิตประจำวัน เนื่องจากความต้องการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพกับนักท่องเที่ยวผ่านการทักทายเมื่อพบเจอ และการพูดคุยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการแนะนำตนเอง เพื่อให้การสื่อสารมีความเป็นกันเองมากขึ้น เมื่อรู้จักชื่อหรือข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวและทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชุมชนมีความต้องการให้กลุ่มชุมชนได้พัฒนาเกี่ยวกับบทสนทนาในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นการสร้างความเข้าใจและสร้างมิตรภาพเกิดความสุขสนทนาระหว่างการท่องเที่ยว และสามารถติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวัน เวลา การนัดหมายที่ถูกต้อง เพื่อให้สามารถวางแผนการท่องเที่ยวได้ถูกต้อง

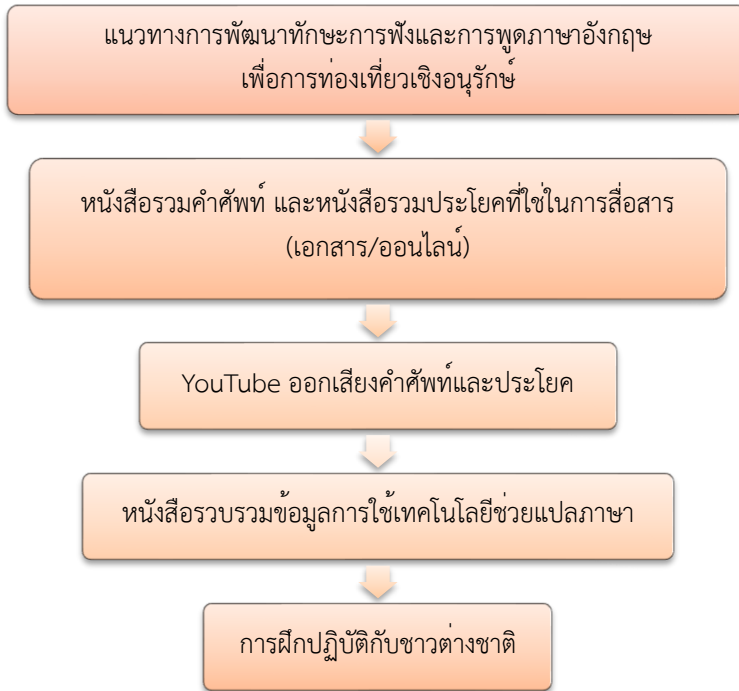
7.2 สถานที่ท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มชุมชนมีความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว เนื่องจากความต้องการพูดคุยกับนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับรายละเอียดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อให้ข้อมูลการบริการต่าง ๆ ทั้งด้านการอธิบายและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ประวัติความเป็นมา ประเพณีวัฒนธรรม กิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน เมนูอาหาร เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงการได้รับการบริการที่ดี และยังเพิ่มความสนใจในการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชุมชนมีความต้องการให้กลุ่มชุมชนได้พัฒนาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว เนื่องจากต้องการทราบข้อมูลการบริการ ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อให้ทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ได้เรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรม ทราบข้อมูลเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น และการสอบถามข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มเติม เพื่อให้เพลิดเพลินเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ และที่สำคัญที่สุด คือ การได้ทำใหู้สึกว่าได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดี

7.3 สิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มชุมชนมีความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากต้องการพูดคุยกับนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับรายละเอียดการเดินทาง ระบบการขนส่ง และที่พัก เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวก และได้รับข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน สามารถตอบข้อสงสัยและให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ ได้ เพื่อสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว และทำให้นักท่องเที่ยวได้แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวหรือการบริการให้กับเพื่อนหรือครอบครัว เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชุมชนมีความต้องการให้กลุ่มชุมชนได้พัฒนาเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากต้องการทราบรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสถานที่พัก การเดินทาง ระบบการขนส่งข้อมูลที่ถูกต้อง ปลอดภัย และทำให้รู้สึกมั่นใจในข้อมูลที่ได้รับการแนะนำจากกลุ่มชุมชน อีกทั้ง ยังทำให้ลดเวลาในการสืบค้นหาข้อมูล

7.4 สินค้า พบว่า กลุ่มชุมชนมีความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับสินค้า เนื่องจากต้องการพูดคุยกับนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินค้าในชุมชน ทั้งรายละเอียดสินค้า วัตถุดิบ กระบวนการผลิต เพื่อสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจซื้อสินค้า และทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการซื้อสินค้า และมีแนวโน้มในการซื้อสินค้าท้องถิ่นมากขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาตนเองเกี่ยวกับราคา และการต่อรองสินค้า ทำให้การซื้อขายสินค้าประสบความสำเร็จ และได้รับความเข้าใจที่ตรงกัน และมีความพึงพอใจกับทั้งกลุ่มชุมชนและนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชุมชนมีความต้องการให้กลุ่มชุมชนได้พัฒนาเกี่ยวกับสินค้า เนื่องจากต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบ กระบวนการผลิต วิธีการใช้งานก่อนการตัดสินใจซื้อสินค้านั้น ๆ เพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ และเหมาะสมกับความต้องการ

8. แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์มาจากการสัมภาษณ์กลุ่มชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน จากการท่องเที่ยวล่องเรือชุมชน 3 กิจกรรม ได้แก่ ล่องเรืออุโมงค์ใบจาก ล่องเรือชมวิถีชีวิตลัดเลาะคลองร้อยสาย และล่องเรือชมหิ่งห้อย ผลการวิเคราะห์พบว่า แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความใกล้เคียงกัน คือ แนวทางการพัฒนาเฉพาะทักษะการฟังและทักษะการพูด โดยรูปแบบที่ใช้เข้าถึงได้ง่าย สะดวก ใช้ระยะเวลาสั้น ๆ การรวบรวมประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเอกสารหรือหนังสือ การฝึกปฏิบัติ และเน้นเฉพาะเจาะจงเนื้อหาที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในส่วนของแนวทางการพัฒนาที่แตกต่างกันของกลุ่มชุมชน ได้แก่ แนวทางการพัฒนาที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต การเรียนรู้การฟังและการพูดจากชาวต่างชาติที่มีความหลากหลายเชื้อชาติ เพื่อเรียนรู้สำเนียงที่ต่างกัน การรวบรวมคำศัพท์ที่ใช้ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การใช้ภาษาคาราโอเกะประกอบการศึกษาเอกสาร และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ได้แก่ การพัฒนาที่ไม่ต้องเน้นไวยากรณ์ การจัดทำคู่มือประกอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การจัดทำป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นอกจากนี้ ประเด็นที่แตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างกลุ่มชุมชนและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีประกอบการสื่อสาร เนื่องจากกลุ่มชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ที่ไม่ถนัดการใช้เทคโนโลยี (ร้อยละ 70) แต่นักท่องเที่ยวทุกคนมีความต้องการให้ใช้เทคโนโลยีประกอบการสื่อสาร (ร้อยละ 100) ทั้งนี้ จากผลการสัมภาษณ์และการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สรุปได้ ดังนี้

ภาพ 2 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ที่มว. โดย ผู้วิจัย.

จากภาพประกอบที่ 2 อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลบางไผ่ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาห้องเรียนชุมชน ตามลำดับการพัฒนาได้ ดังนี้

8.1 การพัฒนาหนังสือรวมคำศัพท์ และหนังสือรวมประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร โดยดำเนินการทั้งที่เป็นรูปแบบเอกสาร และรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้ครอบคลุมความต้องการของกลุ่มชุมชนทั้ง 2 กลุ่ม รูปแบบที่นำเสนอ จะเป็นการเขียนคำศัพท์ และประโยคภาษาอังกฤษ คำอ่านภาษาคราโอเกะ และคำแปล เพื่อให้ผู้ใช้ทุกคนสามารถนำเอกสารไปใช้ได้ทุกคน ทั้งนี้ คำศัพท์และประโยคที่อยู่ในหนังสือ จะประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ

ตามความต้องการการพัฒนา 4 ประเด็น ได้แก่ บทสนทนาในชีวิตประจำวัน (การทักทาย การแนะนำตนเอง/ผู้อื่น และเวลา วัน เดือนปี) สถานที่ท่องเที่ยว (ทิศทาง สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมชุมชน อาหารท้องถิ่น วัฒนธรรม/ประเพณี และเทศกาล) สิ่งอำนวยความสะดวก (ที่พัก และการเดินทาง) และสินค้า (ของที่ระลึก ราคา/การต่อรองราคา) สอดคล้องกับผลการวิจัย การนำหนังสือคำศัพท์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา ช่วยให้ชุมชนสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้มากขึ้น เนื่องจากผู้ได้รับการพัฒนาสามารถจำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในการแต่งประโยคได้อีกด้วย (Carla Wood and et al., 2018)

ตัวอย่างคำศัพท์ (คำที่ขีดเส้นใต้) และประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร

ประเด็นที่ 1 บทสนทนาในชีวิตประจำวัน

A: Hello! Welcome to Bang Bai Mai.

B: Thank you! It's beautiful here.

A: Yes, our village is known for its peaceful mangrove forests and friendly people.

ประเด็นที่ 2 สถานที่ท่องเที่ยว

A: Do you want to visit the floating market?

B: Yes, I've never been to one before.

A: Our floating market is special because it's surrounded by nature and local culture.

ประเด็นที่ 3 สิ่งอำนวยความสะดวก

A: Hi, can I rent a bicycle here?

B: Sure! It's 5 Bath for the day.

A: That's perfect. Do you have a map of the village?

B: Yes, here you go. Have a nice ride!

ประเด็นที่ 4 สิ้นค้า

A: Do you like our handmade baskets?

B: Yes, they are beautiful. Are they made here?

A: Yes, they are made by local villagers using natural materials from the mangrove forest.

8.2 YouTube ออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร โดยดำเนินการจากการนำข้อมูลหนังสือรวมคำศัพท์ และหนังสือรวมประโยคที่ใช้ในการสื่อสารมาเพิ่มการออกเสียงโดยชาวต่างชาติแบบช้า ๆ โดยใน YouTube จะมีทั้งคำศัพท์ ประโยค คำอ่านภาษาคาราโอเกะ คำแปล รูปภาพ วิดีโอ ภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กลุ่มชุมชนได้ฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง นอกจากนี้ YouTube มีข้อดีในการพัฒนาทักษะการพูด ดังนี้ ชุมชนสามารถเข้าถึงวิดีโอเพื่อการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านวิดีโอเจ้าของภาษา ได้เรียนรู้ในรูปแบบที่สนุกและน่าสนใจ สร้างบรรยากาศที่แตกต่างจากที่พบเจอในปัจจุบัน สามารถออกเสียง เพิ่มคลังคำศัพท์ และเห็นท่าทางหรือการแสดงออกของผู้พูดในวิดีโอ และผลการวิจัยการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษผ่าน YouTube พบว่า YouTube ทำให้สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้เป็นอย่างดี (Putu Enik Kristiani and Diah Ayu Manik PradnyDewi, 2021) ทั้งนี้ หากกลุ่มชุมชนที่ไม่ถนัดด้านเทคโนโลยี อาจจะมีการทำเป็นคลิปเสียงผ่านอุปกรณ์ที่กลุ่มชุมชนต้องการ

ตัวอย่าง YouTube

1) <https://www.youtube.com/watch?v=nNTR-sdHwdY>

2) <https://www.youtube.com/watch?v=n0dTgofsZPY>

8.3 หนังสือรวบรวมข้อมูลการใช้เทคโนโลยีช่วยแปลภาษา โดยดำเนินการนำเสนอข้อมูลขั้นตอน วิธีการใช้เทคโนโลยีช่วยแปลภาษา โดยอธิบายทีละขั้นตอนแบบละเอียด เพื่อให้กลุ่มชุมชนเข้าใจง่าย ทั้งนี้ นำเสนอเทคโนโลยีช่วยแปลภาษามากกว่า 1 เทคโนโลยี เนื่องจากกลุ่มชุมชนสามารถเลือกใช้ได้ตามความถนัด และเลือกใช้ได้ตาม

การใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับผลการวิจัย การนำ AI แหบทบอ (AI Chatbots) มาใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร พบว่า ผู้ได้รับการพัฒนาสามารถออกเสียงได้ชัดเจนมากขึ้น สามารถโต้ตอบ และตอบคำถามได้ สื่อสารได้มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง มีความคล่องแคล่วในการสื่อสาร ทั้งการออกเสียง และ การใช้ประโยค และที่สำคัญมีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น (Hea-Suk Kim, Yoonkung Cha and Na Young Kim, 2021)

ตัวอย่าง เทคโนโลยีช่วยแปลภาษา เช่น ChatGPT, Google Translate, Gemini และ QuillBot เป็นต้น

8.4 การฝึกปฏิบัติกับชาวต่างชาติ โดยดำเนินการคัดเลือกชาวต่างชาติที่นิยมมาใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลบางโป้ อำเภอมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้กลุ่มชุมชนได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติจากบริบทจริง และนำปัญหาหรือข้อบกพร่องที่พบ มาปรับปรุงพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อไป สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การสื่อสารกับชาวต่างชาติ พบว่า การได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ทำให้ได้เรียนรู้วิธีการสื่อสาร ได้ฝึกทักษะการฟัง และการพูด มีความมั่นใจในการสื่อสาร นอกจากนี้ ยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชาวต่างชาติอีกด้วย (Syarifudin and Herry Rahmat, 2021)

ตัวอย่าง การฝึกปฏิบัติกับชาวต่างชาติ ดำเนินการโดย ขอความอนุเคราะห์จากชาวต่างชาติจากสัญชาติที่หลากหลาย เช่น American, English, Canadian, French และ Italian เป็นต้น เพื่อมาฝึกปฏิบัติ

9. บทส่งท้าย

การดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลบางไผ่ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาช่องเรือชุมชน เป็นการศึกษผ่านการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กลุ่มชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวช่องเรือชุมชน และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ท่องเที่ยวช่องเรือชุมชน จากการท่องเที่ยวช่องเรือชุมชน 3 กิจกรรม ได้แก่ ช่องเรือโม่งค์ ใบจาก ช่องเรือชมวิถีชีวิตลัดเลาะคลองร้อยสาย และช่องเรือชมหิ่งห้อย ผู้วิจัยค้นพบว่า กลุ่มชุมชนมีความพยายามที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด เพื่อรองรับการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติที่นิยมมาท่องเที่ยวในปัจจุบันค่อยข้างเยอะ ทั้งนี้ กลุ่มชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีการศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อให้มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของทั้งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และนักท่องเที่ยวในประเทศ กลุ่มชุมชนจึงควรได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีชื่อเสียงต่อไป

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ควรได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดตั้งงบประมาณในการพัฒนาทักษะให้กลุ่มชุมชนได้รับการพัฒนาที่ตรงตามความต้องการ
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการเกี่ยวกับป้ายหรือข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และให้นักท่องเที่ยวมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสถานที่ก่อนไปท่องเที่ยวยังสถานที่จริง
3. กลุ่มชุมชน ควรได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทักษะ และสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

Reference

- Chanyanit Intara, Prachanan Charoenapornwatana, & Rapin Chuchuen. (2020). Problems and Needs for Developing English Communication Skills in the Workplace: A Case Study of Commercial Bank Employees in Pattaya City. *Pathumthani University Academic Journal*, 12(2), 266-276.
- Community Organizations Development Institute (CODI), Office of Innovation and Knowledge Management Development (Public Organization). (2023). The Way of 'Khon Klong Roi Sai' in Bang Bai Mai Subdistrict, Surat Thani Province, and the Community Market's Adaptation During Crises. Retrieved July 10, 2024, from <https://web.codi.or.th/20220423-33490/>.
- Community-Based Tourism Institute. (2017). Community-Based Tourism Institute: CBT-I. Retrieved July 20, 2024, from https://www.facebook.com/cbticlub/?locale=th_TH.
- Danchanee Empanthun. (2007). *The Development of Community-Based Tourism and Homestay Activities*. Bangkok: Kasetsart University Press.
- Department of Tourism. (2018). *Community-Based Tourism Standards*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- National Tourism Policy Committee. (2023). The 3rd National Tourism Development Plan (2023-2027). Retrieved July 10, 2024, from <https://planning.dusit.ac.th/main/wp-content/uploads/2023>.
- Natthaphat Maneeroj. (2017). Community-Based Tourism Management. *Journal of Thai Hospitality and Tourism*, 13(2), 25-46.

- Pojana Suansri & Sompop Yeejorhor. (2013). *Community-Based Tourism Standards Manual*. Chiang Mai: Payap University.
- Siriporn Butsanom. (2021). Tourism Behavior, Satisfaction, and Decision-Making for Ecotourism at Rak Samet Bridge, Rayong Province. *Nakhon Pathom Rajabhat University Journal of Management Science*, 8(2), 167-178.
- Somsak Samakkidhamma. (2021). Community-Based Tourism, Philosophy of Sufficiency Economy, and Sustainable Development. *Journal of Social Development*, 23(1), 21-225.
- Surat Thani Provincial Public Health Office. (2023). Bang Bai Mai Subdistrict, Mueang District, Surat Thani Province. Retrieved July 15, 2024, from <https://xn-2222cehaco3gb0etasham2az7ci5bmc7hjavfrketfc.com/bangbaimai/>.
- Das, M. & Chatterjee, B. (2015). Ecotourism: A panacea or a predicament? *Tourism Management Perspectives*, 14, 3-16.
- Doan, T. M. (2010). The effects of ecotourism in developing nations: An analysis of case studies. *Journal of Sustainable Tourism*, 8(4), 288-304.
- Kim, Hea-Suk, Cha Y.. & Kim, Na Young (2021). Effects of AI Chatbots on EFL students' communication skills. *Korean Journal of English Language and Linguistics*, 21, 712-734.
- Kiper, T. (2013). Role of Ecotourism in Sustainable Development. In: *Advances in Landscape Architecture*, IntechOpen, London, 773-802.

- Kristiani P. E., & PradnyDewi, Diah Ayu M. (2021) The Effectiveness of YouTube as Learning Media in Improving Learners' Speaking Skills. *The Art of Teaching English As a Foreign Language (TATEFL)*, 2(1), 7-11.
- Poyyamoli G. (2018). Ecotourism policy in India: rhetoric and reality. *Grassroots Journal of Natural Resources*, 1(1), 46–61.
- Syarifudin, & Rahmat, H. (2021) Intercultural Communication of EFA Students with Foreigners as A Strategy of Teaching Speaking. *Journal of English Language Education*, 4(1), 65-89.
- Wood, C., Fitton, L., & Rodriguez, E. (2018). Home Literacy of Dual-Language Learners in Kindergarten from Low-SES Backgrounds. *AERA Open*, 4(2).

